

167. sz. Egyezmény

az építkezéssel kapcsolatos biztonsági és egészségügyi kérdésekről

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1988. június 1-jén hetvenötödik ülészakára ült össze, és

Hivatkozva az idevonatkozó nemzetközi Egyezményekre és Ajánlásokra, különösen a biztonsági előírásokról (építőipar) szóló 1937. évi Egyezményre és Ajánlásra; a sugárzás elleni védelemről szóló 1960. évi Egyezményre és Ajánlásra; a gépek védőburkolatáról szóló 1963. évi Egyezményre és Ajánlásra; a legnagyobb teherről szóló 1967. évi Egyezményre és Ajánlásra; a foglalkozási eredetű rákról szóló 1974. évi Egyezményre és Ajánlásra; a munkakörnyezetről (a levegőszennyezés, a zaj és rezgés) szóló 1977. évi Egyezményre és Ajánlásra; a munkavédelemről szóló 1981. évi Egyezményre és Ajánlásra; a foglalkozásegészségügyi szolgálatokról szóló 1985. évi Egyezményre és Ajánlásra; az azbesztről szóló 1986. évi Egyezményre és Ajánlásra, valamint a foglalkozási betegségek 1980-ban módosított jegyzékére, amely utóbbi a üzemi balesetek esetén járó ellátásokról szóló 1964. évi Egyezmény mellékletét képezi,

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el az építkezéssel kapcsolatos munkavédelmi kérdésekről, amely kérdés az ülészak napirendjének negyedik pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre, mely Egyezmény módosítja a biztonsági előírásokról (építőipar) szóló 1937. évi Egyezményt

a mai napon, 1988. június 20-án, elfogadja az alábbi Egyezményt, amely a „Munkavédelemről (építőipar) szóló 1988. évi Egyezmény” néven idézhető:

I. HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

1. Az Egyezményt alkalmazni kell minden építkezési tevékenységre, vagyis épületek építésére, egyéb építő tevékenységre, szerelési és bontási munkákra, beleértve minden eljárást, műveletet vagy szállítást az építkezési munkahelyen, a helyszín előkészítésétől kezdve a létesítmény befejezéséig.

2. Az a tagállam, amely ratifikálja az Egyezményt, az érdekelt munkáltatók és munkavállalók legrepresentatívabb szervezeteivel történő konzultációt követően, amennyiben vannak ilyenek, kizárhatja az Egyezmény, vagy egyes rendelkezéseinek alkalmazását a gazdasági aktivitás egyes ágazatai, vagy egyes vállalatok vonatkozásában, amelyekkel kapcsolatban speciális és jelentős problémák merülnek fel, azzal a feltétellel, hogy ezeknél a egészséges és biztonságos munkakörnyezetet biztosítják.

3. Az Egyezményt alkalmazni kell az önálló vállalkozókra is, amennyiben azt nemzeti törvények és rendelkezések előírják.

2. cikk

Az Egyezmény szempontjából

- (a) az "építkezés" kifejezés a következőket foglalja magában:
 - (i) az épületek építési munkáit, beleértve a földkiemelést és mindenfajta építmény és szerkezet építését, szerkezeti átalakítását, felújítását, karbantartását (beleértve a tisztítási és a festési munkálatokat), elbontását;
 - (ii) az építőmérnöki munkát, beleértve a földkiemelést és az építést, szerkezeti átalakítását, felújítását, karbantartását és elbontását, például a következőknek: repülőterek, dokkok, kikötők, belső vízi utak, gátak, vízfolyások és a tengerparti gátak műtárgyai, lavina elleni védelem műtárgyai, utak és autóutak, vasutak, hidak, alagutak, viaduktok, és a különböző szolgáltatások, úgymint kommunikáció, vízvezetés, csatornaépítés, víz- és energiaellátás nyújtásával összefüggő munkákat;
 - (iii) előregyártott épületek és szerkezetek felállítása és szétszerelése, valamint előregyártott elemek gyártása az építkezés helyszínén;
- (b) az "építkezés helyszíne" meghatározás bármilyen helyszínt jelent, ahol az (a) albekezdésben leírt bármelyik tevékenységet vagy munkálatot végzik;
- (c) a "munkahely" meghatározás valamennyi olyan helyszínt jelöl, ahol a munkavállalóknak tartózkodniuk kell, vagy ahová menniük kell munkájuk során, és amelyet az alábbi e) albekezdésben meghatározott munkaadó ellenőriz;
- (d) a "munkavállaló" meghatározás minden olyan személyre vonatkozik, aki az építkezésben részt vesz;
- (e) a "munkáltató" fogalma jelenti:
 - (i) minden olyan természetes vagy jogi személyt, aki egy vagy több munkavállalót foglalkoztat valamely építkezési helyszínén, és
 - (ii) az adott helyzetnek megfelelően, a fővállalkozót, vállalkozót vagy az alvállalkozót;
- (f) a "szakember" meghatározás olyan személyt jelent, aki elegendő képzettséggel rendelkezik, vagyis megfelelő iskolai végzettséggel, ismerettel, tapasztalattal, szakértelemmel meghatározott munka biztonságos elvégzéséhez; az illetékes hatóságok megfelelő ismérveket határozhatnak meg a szóban forgó személyek kijelöléséhez és meghatározhatják a rájuk háruló köteleességeket;
- (g) az "állványzat" meghatározás bármely ideiglenes, rögzített vagy függesztett vagy mozgó szerkezetet jelent, valamint az azt megtartó ácsolatot, amely munkavállalók és anyagok megtartására tartóként szolgál, vagy bármilyen szerkezet megközelítését szolgálja, ide nem értve az alábbi (i) pontban meghatározott "emelőberendezést,"
- (h) az "emelőberendezés" meghatározás bármilyen helyhez kötött vagy mozgó berendezést jelent, melyet személyek vagy rakományok felemelésére és leeresztésére használnak;
- (i) az "emelési tartozékok" bármilyen berendezést vagy kötélzetet jelentenek, amelyekkel a rakományt egy emelőberendezéshez lehet rögzíteni, de amely nem képezi a berendezés vagy rakomány szerves részét.

II. ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

3. cikk

Az érdekelt munkáltatók és munkavállalók legrepresentatívabb szervezeteivel tanácskozni kell az Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához szükséges intézkedések tárgyában.

4. cikk

Minden olyan tagállamnak, amely ratifikálja az Egyezményt, kötelezettséget kell vállalnia a munkavédelem biztonság vonatkozásában fennálló kockázatok kiértékelése alapján arra, hogy olyan jogszabályokat fogad el és tart hatályban, amelyek biztosítják az Egyezmény rendelkezéseinek alkalmazását.

5. cikk

1. A fenti 4. cikknek megfelelően elfogadott jogszabályok előírhatják, hogy műszaki normák vagy gyakorlati irányelvek gyűjteményei útján vagy más, a nemzeti feltételeknek és gyakorlatnak megfelelő eszközök útján történjék gyakorlati alkalmazásuk.

2. A 4. cikk és a fenti 1. bekezdés rendelkezéseinek érvényesítésekor mindegyik tagállamnak kellően figyelembe kell vennie a szabványosítás területén elismert nemzetközi szervezetek által az adott témában elfogadott normákat.

6. cikk

A tagállamok hozzanak intézkedéseket annak biztosítására, hogy a nemzeti törvények vagy rendelkezések által meghatározandó módozatok szerint megteremtsék az együttműködést a munkáltatók és a munkavállalók között az építkezési munkahelyek munkavédelmének előmozdítása céljából.

7. cikk

A nemzeti jogszabályoknak meg kell követelniük, hogy a munkáltatók és az önálló vállalkozók megtartsák a munkavédelem területén előírt előírásokat a munkahelyeken.

8. cikk

1. Abban az esetben, ha két vagy több munkáltató vállal egyszerre munkát egy építkezési munkahelyen:

- (a) a fővállalkozó - illetve bármely más olyan személy vagy szervezet, aki illetve amely a tényleges irányítást gyakorolja, vagy az építkezési munkahelyért a fő felelősséget viseli - feladata, hogy koordinálja a munkavédelem területén előírt intézkedéseket, és hogy gondoskodik ezen intézkedések betartásáról, amennyiben ez összhangban áll a nemzeti jogszabályokkal;
- (b) amikor a fővállalkozó vagy az a személy, illetve szerv, aki illetve amely a tényleges irányítást gyakorolja, illetve viseli a fő felelősséget az építkezési munkahely összes

tevékenysége fölött, nincsen jelen az építkezési munkahelyen, az adott ország törvényei vagy rendeletei szerint meghatározott módon, ki kell jelölnie egy olyan helyi szakembert vagy egy szervezet, aki illetve amely rendelkezik a kellő felhatalmazással és a szükséges eszközökkel ahhoz, hogy nevében biztosítsa a fenti (a) bekezdésben foglalt intézkedések koordinálását és betartatását;

- (c) a felügyelete alá helyezett munkavállalók vonatkozásában mindegyik munkaadó felelős marad az előírt intézkedések alkalmazásáért.

2. Abban az esetben, ha munkáltatók vagy önfoglalkoztatók egyidejűleg vállalnak munkát építkezési munkahelyen, kötelesek együttműködni az előírt munkavédelmi intézkedések alkalmazásában, a nemzeti jogszabályok előírásai szerint.

9. cikk

Az építési létesítmény tervezéséért és tervszerű kivitelezéséért felelős személyeknek nemzeti törvényeknek, szabályoknak és gyakorlatnak megfelelően figyelembe kell venniük az építkezés munkavállalóinak biztonságát és egészségét.

10. cikk

A nemzeti törvények vagy rendelkezések írják elő, hogy a munkavállalóknak joga és kötelessége legyen hozzájárulni a biztonság megteremtéséhez bármely olyan mértékben, amennyire ellenőrzést gyakorolnak a munkaberendezés és munkamódszerek fölött, és véleményüket kifejezni az alkalmazott munkamódszerekkel kapcsolatban, amennyiben azok érinthetik a biztonságot és az egészséget.

11. cikk

A nemzeti jogszabályoknak elő kell írniuk, hogy munkavállalók kötelesek legyenek:

- (a) a lehető legszorosabban együttműködni a munkaadójukkal a munkavédelem területén előírt intézkedések alkalmazásában;
- (b) ésszerűen gondoskodni saját biztonságukról és egészségükről és más olyan személyekéről is, akiket az ő cselekményeik vagy munkában elkövetett mulasztásaik hátrányosan érinthetnek;
- (c) a rendelkezésükre bocsátott eszközöket használni, továbbá nem helytelenül használni azt, amit részükre saját maguk és mások védelme céljából szolgáltatnak;
- (d) haladéktalanul jelezni közvetlen felettesüknek és munkavállalók munkavédelmi képviselőinek, ha van ilyen, minden olyan helyzetet, ami véleményük szerint kockázatot jelent, és amivel szemben ők maguk nem képesek megfelelően helytállni;
- (e) eleget kell tenniük a munkavédelem területén előírt rendelkezéseknek.

12. cikk

1. A nemzeti jogszabályoknak elő kell írniuk, hogy minden munkavállalónak joga van elhagyni a veszélyhelyzetet, amennyiben alapos oka van annak feltételezésére, hogy biztonságát és egészségét közvetlen és súlyos veszély fenyegeti, és a munkavállaló azon kötelességét, hogy erről közvetlenül tájékoztatnia kell felettesét.

2. Közvetlen veszély esetén, amely a munkavállalók biztonságát veszélyezteti, a munkáltatónak azonnal intézkedéseket kell foganatosítania a munka leállítása érdekében és az esettől függően a helyszín kiürítését kell végrehajtania.

III. MEGELŐZŐ ÉS VÉDŐ INTÉZKEDÉSEK

13. cikk

Biztonság a munkahelyeken

1. Minden megfelelő óvintézkedést foganatosítani kell annak érdekében, hogy valamennyi munkahely biztonságos legyen, és a munkavállaló biztonsága és egészsége szempontjából ne képezze sérülés kockázatát.

2. A munkahelyek megközelítéséhez és onnan történő távozáshoz biztonságos eszközöket kell rendszeresíteni és fenntartani, és ezeket jelzéssel is el kell látni, ahol ez szükséges.

3. Az építkezési munkahelyen vagy annak közelében tartózkodó személyeknek minden olyan kockázattól való megóvására érdekében, amely ezen a munkahelyen előfordulhat, foganatosítani kell az összes megfelelő óvintézkedést.

14. cikk

Állványok és létrák

1. Amikor valamely munka nem hajtható végre teljes biztonságban a talajszinten, vagy a talajszintről kiindulva, vagy pedig az épület valamelyik részéről vagy egy másik tartós műtárgy valamelyik részéről kiindulva, akkor megfelelő és biztonságos állványzatot kell létesíteni és fenntartani, vagy bármely más olyan eszközt kell szolgáltatni, amely megfelel ugyanezeknek a követelményeknek.

2. A magasban lévő munkahelyek biztonságos megközelítésére szolgáló egyéb eszközök hiányában megfelelő és jó minőségű létrákat kell szolgáltatni. Ezeket megfelelő módon rögzíteni kell, hogy minden vigyázatlanságból eredő mozgásnak ellenálljanak.

3. Minden állványzatot és minden létrát a nemzeti jogszabályoknak megfelelően kell elkészíteni és használni.

4. Az állványzatokat szakembernek kell ellenőriznie a nemzeti jogszabályokban előírt esetekben és időpontokban.

15. cikk

Emelőberendezések és emelési tartozékok

1. Minden emelőkészüléket és minden emelőtartozékot, beleértve azok alkotóelemeit, kötéseit, rögzítéseit és megtámasztásait is:

- (a) jól kell megszerkeszteni és megépíteni, jó anyagból kell készíteni, továbbá felhasználásának megfelelő teherbírással kell rendelkeznie;
- (b) szabályszerűen kell beüzemelni és használni;

- (c) jó működési állapotban kell tartani;
- (d) a berendezéseket ellenőrizni kell és szakember általi próbáknak kell alávetni, a nemzeti jogszabályokban meghatározott időközökben és esetekben, és ezeknek az ellenőrzéseknek és próbáknak eredményeit jegyzőkönyvbe kell foglalni;
- (e) ezeket a berendezéseket csak olyan munkavállalók kezelhetik, akik a nemzeti jogszabályok szerinti megfelelő szakképzésben részesültek.

2. Emelőszerkezeten csak akkor szabad embereket fel- vagy leszállítani, illetve elszállítani, ha a berendezés a nemzeti jogszabályok értelmében erre a célra van tervezve, felszerelve és használva, kivételt képez olyan sürgősségi helyzet leküzdése, amelyben súlyos sebesülés vagy halálos baleset fordulhat elő, amennyiben az emelőkészülék erre a célra teljes biztonsággal használható.

16. cikk

Szállítóberendezések, földmunkagépek és anyagmozgató eszközök

1. Minden járművet, földmunkagépet és anyagmozgató eszközt

- (a) jól kell megszerkeszteni és megépíteni, figyelembe véve a lehetőséghez képest az ergonómia alapelveit;
- (b) jó működési állapotban kell tartani;
- (c) szabályszerűen kell használni;
- (d) csak olyan munkavállalók kezelhetik, akik a nemzeti jogszabályok szerinti megfelelő szakképzésben részesültek.

2. Minden építkezési munkahelyen, ahol járműveket, valamint földmunkagépeket és anyagmozgató eszközöket használnak:

- (a) a megfelelő biztonságos megközelítési utakat kell számukra készíteni,
- (b) a közlekedést úgy kell megszervezni és ellenőrizni, hogy biztosítva legyen ezek használatának biztonsága.

17. cikk

Berendezések, gépek, felszerelések és kézi szerszámok

1. A berendezéseket, gépeket és felszereléseket, beleértve a motorral vagy motor nélkül működő kézi szerszámokat is,

- (a) jól kell megszerkeszteni és megépíteni, figyelembe véve a lehetőséghez képest az ergonómia alapelveit;
- (b) jó működési állapotban kell tartani;
- (c) kizárólag azokhoz a munkákhoz szabad felhasználni, amelyre tervezték, kivéve, ha az eredetitől eltérő célokra történő felhasználást olyan szakember mérlegelte és értékelte ki, aki arra a következtetésre jutott, hogy ez a használat veszélytelen;
- (d) olyan munkavállalóknak kell kezelniük, akik megfelelő szakképzésben részesültek.

2. A biztonságos használat szempontjából megfelelő utasításokat, a megfelelő esetekben, a gyártó cégnek vagy a munkaadónak kell szolgáltatnia a felhasználók számára érthető formában.

3. A nyomás alatt álló berendezéseket és készülékeket szakembereknek kell ellenőriznie és megvizsgálnia a nemzeti jogszabályok által előírt esetekben és időpontokban.

18. cikk

Magasban végzett munka, beleértve a tetőn végzett munkát is

1. Ahol valamilyen kockázat kiküszöbölésére ez szükséges, vagy amikor a szerkezet magassága vagy hajlásszöge túllépi a nemzeti jogszabályokban meghatározott értékeket, megelőző intézkedéseket kell fogantatosítani a munkások, az eszközök és egyéb tárgyak vagy anyagok leesésének elkerülésére.

2. Ha a munkavállalóknak egy tetőn, vagy annak közelében, vagy bármilyen más törékeny anyagú felületen kell dolgozniuk, amelyen keresztül áteshetnek, megelőző intézkedéseket kell fogantatosítani annak érdekében, hogy figyelmetlenségéből ne lépjenek rá a törékeny anyagú felületre, vagy ne essenek azon keresztül.

19. cikk

Gödrök, aknák, földmunkák, föld alatti munkák és alagutak

Megfelelő óvintézkedéseket kell fogantatosítani egy gödörben, aknában, földmunkánál, föld alatti munka során vagy egy alagútban:

- (a) megfelelő dúcolás útján vagy más módon, hogy megelőzzék a munkavállalókat - a föld, a sziklák vagy más anyagok beomlása vagy leszakadása esetén - fenyegető veszélyeket;
- (b) a gödrökben, aknában, a földmunka során, a föld alatti munkánál vagy az alagútban, a valamely személy, valamilyen anyag vagy tárgy leeséséhez kapcsolódó veszélyek vagy pedig a vízbetörés megelőzésére;
- (c) elegendő szellőztetés biztosítására valamennyi munkahelyen oly módon, hogy belélegezhető levegőt biztosítsanak, és a füstöt, gázt, gőzöket, port vagy más szennyeződést olyan szinten tartásák, hogy az ne legyen veszélyes vagy ártalmas az egészségre, és hogy a nemzeti jogszabályokban meghatározott határértékek között maradjon;
- (d) hogy lehetővé tegyék a munkavállalók számára azt, hogy tűz, vízbetörés vagy egyéb anyagok hirtelen beáramlása esetén biztonságos helyre vonulhassanak;
- (e) hogy a munkavállalókat elkerüljék azok a kockázatok, amelyek a lehetséges föld alatti veszélyekből, így főként a folyadékeringésből vagy pedig a gázzal töltött üregek jelenlétéből származnak, mégpedig úgy, hogy megfelelő kutatásokat végeznek ezek lokalizálása céljából.

20. cikk

Zárógátak és keszonok

1. Valamennyi zárógátat és keszont:

- (a) jól kell megépíteni, megfelelő és szilárd anyagokkal és mindegyiknek elég szilárdnak kell lennie;
- (b) el kell látni elegendő, a munkavállalók részére szolgáló felszereléssel ahhoz, hogy vízbetörés vagy anyagbetörés esetén kimenekülhessenek.

2. Zárógát vagy keszon megépítésére, felállítására, átalakítására vagy lebontására kizárólag szakember felügyelete mellett kerülhet sor.

3. Az összes zárógátat és keszont az előírt időpontokban szakembernek kell ellenőriznie.

21. cikk

Keszon munka

1. Sűrített levegőben munkát csak a nemzeti jogszabályokban előírt rendelkezések szerint szabad végezni.

2. Sűrített levegőben kizárólag azok a munkavállalók végezhetnek munkát, akiknek e munkához való fizikai alkalmasságát orvosi vizsgálattal állapították meg, és ezenkívül csak olyan szakember jelenlétében, aki ellenőrzi a műveletek lefolyását.

22. cikk

Ácsolatok és zsaluzatok

1. Az ácsolatok, valamint az ácsolati elemek és zsaluzatok, az ideiglenes tartóelemek és dúcok kizárólag szakember felügyelete alatt szerelhetők fel.

2. Megfelelő óvintézkedést kell fogantatosítani a munkavállalóknak azoktól a veszélyektől való megóvására, amelyek valamely műtárgy időleges gyengeségéből vagy instabilitásából erednek.

3. A zsaluzásokat, ideiglenes tartó alapokat és dúcolásokat úgy kell megszerkeszteni, megépíteni és fenntartani, hogy azok kockázat nélkül legyenek képesek elviselni minden olyan terhelést, amelynek ki lehetnek téve.

23. cikk

A vízfelület fölött végzett munka

Amennyiben a munkát a vízfelület fölött vagy a vízfelület közvetlen közelében hajtják végre, akkor megfelelő intézkedéseket kell fogantatosítani:

- (a) annak megakadályozására, hogy a munkavállalók vízbe essenek;
- (b) a fuldokló munkavállalók megmentésére;

- (c) a szállítóeszközök biztonságos és kielégítő biztosítására.

24. cikk

Bontási munkák

Ha egy épület vagy egy műtárgy lebontása veszéllyel járhat a munkavállalók vagy a közönség részére:

- (a) megfelelő óvintézkedéseket, módszereket és eljárásokat kell a nemzeti jogszabályoknak megfelelően alkalmazni, beleértve a hulladékok és a maradványok eltávolítására vonatkozókat is;
- (b) ezeket a munkákat csakis szakember felügyelete alatt szabad megtervezni és elvégezni.

25. cikk

Világítás

Elegendő és megfelelő világítást kell biztosítani, ami adott esetben még hordozható fényforrásokat is magába foglal, minden munkahelyen és az építkezési munkahely összes egyéb helyén, ahova egy munkavállaló beléphet.

26. cikk

Elektromos áram

1. Minden elektromos berendezést és felszerelést szakembernek kell összeállítania, felszerelnie és karbantartania, és úgy kell használni, hogy megelőzzenek minden veszélyt.

2. Az építési munkálatok megkezdése előtt és azok időtartama alatt is, megfelelő intézkedéseket kell foganatosítani annak ellenőrzésére, hogy az építkezési munkahely alatt vagy fölött, vagy akár azon is, van-e feszültség alatt álló elektromos kábel vagy elektromos készülék, és hogy megelőzzenek minden olyan veszélyt, amit ezek jelenléte válthat ki.

3. Az építkezési munkahelyeken az elektromos kábelek lefektetésének és fenntartásának meg kell felelnie a nemzeti szinten alkalmazott műszaki szabványoknak és szabályoknak.

27. cikk

Robbanó anyagok

Robbanó anyagokat csak

- (a) a nemzeti jogszabályokban előírt feltételek között;
- (b) olyan szakember által, akinek foganatosítania kell a szükséges intézkedéseket annak megakadályozására, hogy a munkavállalók vagy más személyek sérülés kockázatának legyenek kitéve,

szabad szállítani, tárolni, kezelni vagy használni.

28. cikk

Az egészséget érintő kockázatok

1. Ha a munkavállaló olyan mértékben lehet kitéve vegyi, fizikai vagy biológiai kockázatnak, hogy ez egészségét veszélyeztetheti, megfelelő megelőző intézkedéseket kell fogantatosítani az ilyen hatás elkerülésére.

2. Az 1. bekezdésben említett hatás megelőzése érdekében:

- (a) a veszélyes anyagokat veszélytelen vagy kevésbé veszélyes anyagokkal kell helyettesíteni minden olyan esetben, amikor ez lehetséges; vagy
- (b) műszaki intézkedéseket kell alkalmazni a gépekre, felszerelésekre/berendezésekre vagy az eljárásra; vagy
- (a) amennyiben nincs lehetőség arra, hogy eleget tegyenek a fenti (a) vagy (b) albekezdésekben felsorolt rendelkezéseknek, akkor más egyéb hatékony intézkedéseket kell fogantatosítani, beleértve egyedi védőeszköz és védőruházat alkalmazását.

3. Ha a munkavállalóknak olyan zónába kell behatolniuk, amelynek légköre mérgező vagy ártalmas anyagokat tartalmazhat, illetve oxigéntartalma nem elegendő, vagy gyúlékony, akkor megfelelő intézkedéseket kell fogantatosítani minden veszély megelőzésére.

4. A hulladékokat nem szabad az építkezési munkahelyen megsemmisíteni, vagy ott más módon eltávolítani, amennyiben ez az egészségre ártalmas lehet.

29. cikk

Tűz elleni óvintézkedések

1. A munkáltatónak fogantatosítania kell minden megfelelő intézkedést, hogy

- (a) elkerüljék a tűz kockázatát;
- (b) gyorsan és hatékonyan küzdjenek le minden kialakuló tüzet;
- (c) gyorsan és biztonságosan biztosítsa a személyek eltávolítását.

2. Elegendő és megfelelő eszközt kell biztosítani a gyúlékony folyadékok, szilárd anyagok és gázok tárolásához.

30. cikk

Egyedi védőberendezés és védőruházat

1. Ott, ahol nem lehet kielégítő módon más eszközökkel megvédeni a munkavállalókat a baleset kockázataitól vagy egészségük károsodásától, beleértve a kedvezőtlen feltételeknek történő kitételüket is, a munkáltatóknak - anélkül, hogy ez költséget jelentene a munkavállalók számára - megfelelő védőeszközt és védőruházatot kell a munka és a

kockázatok figyelembevételével szolgáltatnia, illetve fenntartania, adott esetben a nemzeti jogszabályok előírásai szerint.

2. A munkáltatónak megfelelő eszközöket kell szolgáltatnia a munkavállalók részére, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy használják az egyedi védőeszközt, és meg kell bizonyosodnia is arról, hogy a munkavállalók azokat szabályszerűen használják.

3. A védőeszközöknek és védőruháknak meg kell felelniük az illetékes hatóság által meghatározott szabványoknak, lehetőség szerint figyelembe véve az ergonómia alapelveit is.

4. A munkavállalók kötelesek megfelelően használni a rendelkezésükre bocsátott egyedi védőberendezést és a védőruhákat, és ezeket gondosan kell kezelniük.

31. cikk

Elsősegély

A munkaadó feladata, hogy meggyőződjék arról, hogy az elsősegély, beleértve az erre a célra kiképzett személyzetet is, bármikor rendelkezésre álljon. Intézkedéseket kell foganatosítani annak érdekében, hogy biztosítsák a balesetet szenvedett vagy hirtelen megbetegedett munkavállalók orvosi ellátása céljára történő elszállítását.

32. cikk

Jóléti ellátás

1. Mindegyik építkezési munkahelyen vagy annak közelében elegendő mennyiségű ivóvizet kell szolgáltatni.

2. A munkavállalók számától és a munka időtartamától függően a következő felszereléseket kell szolgáltatni és fenntartani az építkezési munkahelyeken vagy azok közelében:

- (a) illemhelyek és olyan felszerelések, amelyek lehetővé teszik, hogy a munkavállalók megmosakodjanak;
- (b) szolgáltatások, melyek biztosítják, hogy a munkavállalók ruhát váltsanak, megszársítsák ruháikat és azokat tárolják;
- (c) olyan helyiségek, ahol a munkavállalók étkezhetnek, vagy az időjárási viszonyok miatt történő munkamegszakítás esetén oda félrevonulhatnak.

3. Különválasztott egészségügyi berendezésekről és fürdőszobákról kell gondoskodni a férfi és a nő munkavállalók részére.

33. cikk

Tájékoztatás és képzés

A munkavállalókat kielégítő és megfelelő módon kell:

- (a) tájékoztatni a lehetséges baleseti vagy egészségkárosodási kockázatokról, amelyeknek a munkahelyen ki vannak téve;

- (b) ki kell oktatni, és ki kell képezni azon rendelkezésre álló intézkedésekkel kapcsolatosan, amelyek arra szolgálnak, hogy megelőzzék, ellenőrzés alatt tartásuk, és leküzdjék ezeket a kockázatokat.

34. cikk

A balesetek és betegségek bejelentése

A nemzeti jogszabályok rendelkezzenek arról, hogy az illetékes hatóságnak előírt határidőn belül bejelentsék a munkabaleseteket és a foglalkozási betegségeket.

IV. ALKALMAZÁS

35. cikk

Minden tagállamnak:

- (a) foganatosítania kell az összes szükséges intézkedést, főként a megfelelő szankciókat és büntető intézkedéseket, hogy hatékonyan biztosítsák az Egyezmény rendelkezéseinek alkalmazását;
- (b) megfelelő felügyeleti szerveket kell létrehoznia az Egyezmény rendelkezéseinek megfelelően foganatosítandó intézkedések alkalmazásának ellenőrzésére, és ezeket a szerveket el kell látnia a feladatuk teljesítéséhez szükséges anyagi eszközökkel, vagy pedig meg kell bizonyosodnia arról, hogy a megfelelő felügyelet megvalósult.

V. ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

36. cikk

Jelen Egyezmény módosítja az építőipari biztonsági előírásokról szóló 1937. évi Egyezményt.

37. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

38. cikk

1. A jelen Egyezmény a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai közül csak azokra nézve kötelező, amelyeknek ratifikációit a főigazgató nyilvántartásba vette.

2. Az Egyezmény azon időponttól számított tizenkét hónap múlva lép hatályba, amikor két tagállam részéről történt ratifikációt a főigazgató nyilvántartásba vette.

3. A továbbiakban a jelen Egyezmény minden további tagállamra nézve tizenkét hónappal azután lép hatályba, hogy a tagállam ratifikációját nyilvántartásba vették.

39. cikk

1. A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával egy nyilvántartásba vétel céljából közölt nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatálybalépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás a nyilvántartásba vételét követő egy év elteltével válik hatályossá.

2. Az a tagállam, amely a jelen Egyezményt ratifikálta, és amely az előző bekezdésben említett tízéves időszak lejártá utáni egy éven belül nem él a jelen cikkben biztosított felmondási jogával, újabb tízéves időszakra kötelezettségben marad. Ezt követően minden tíz év elteltével mondhatja fel a jelen Egyezményt a jelen cikkben előírt feltételek szerint.

40. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet valamennyi tagállamát köteles értesíteni a Szervezet tagállamai által vele közölt valamennyi ratifikálás, illetve felmondás nyilvántartásba vételéről.

2. A főigazgató a második ratifikáció nyilvántartásba vételéről küldött értesítésével egyidejűleg felhívja a Szervezet tagállamainak a figyelmét az Egyezmény hatálybalépésének időpontjára is.

41. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója az előző cikkek rendelkezéseivel összhangban nyilvántartásba vett ratifikációkat és felmondásokat az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 102. cikke értelmében valamennyi részletükben nyilvántartásba vétel céljából megküldi az Egyesült Nemzetek főtitkárának.

42. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa az általa szükségesnek ítélt időpontokban jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

43. cikk

1. Ha a Konferencia a jelen Egyezményt részben vagy egészében módosító új Egyezményt fogad el, akkor az új Egyezmény eltérő rendelkezése hiányában

- (a) az új módosító Egyezmény valamely tagállam által történő ratifikálása, tekintet nélkül a fenti 39. cikk rendelkezéseire, *ipso jure* magában foglalja a jelen Egyezmény azonnali felmondását, amennyiben és amikor az új módosító Egyezmény hatályba lép;
- (b) az új módosító Egyezmény hatálybalépésekor lezárul a jelen Egyezmény ratifikálásának lehetősége a tagállamok előtt.

2. A jelen Egyezmény jelenlegi formájában és tartalmával mindenképpen érvényben marad mindazon tagállamokra nézve, amelyek a jelen Egyezményt ratifikálták, de a módosító Egyezményt nem.

44. cikk

A jelen Egyezmény szövegének angol és francia változata egyaránt hiteles.